

The Australian Creed
FOR SEXUAL INTEGRITY

VYSVĚTLUJÍCÍ PŘÍRUČKA

ČLÁNEK 1

Věříme v jednoho Boha, Otce, Syna a Ducha svatého,

Náš Bůh existuje věčně ve třech odlišných osobách – Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch svatý. Jejich vzájemný, láskyplný vztah a dokonalá jednota slouží jako zdroj a model pro všechny lidské vztahy.

Kazatel 4:9-12; Matouš 3:16-17; 28:19; Jan 1:1-2; 15:12; 17:20-23; 2. Korintským 13:14; Efezským 4:4-6; 5:1-2; 1. Petra 1:2; 1. Jana 4:7-12.

kteřý ustanovil sex jako součást svého láskyplného plánu pro lidstvo,

Sex nevznikl náhodou. Vyšel ze záměru tvůrčího génia Boha. Účel a použití sexu může být správně pochopeno pouze v kontextu božského záměru. Ten, kdo ustanovil sex, nám také sdělil pokyny k jeho používání, aby se zabránilo škodám a bylo podpořeno lidské prospívání.

V historii se křesťané někdy mýlili, pokud zdůrazňovali Boží morální hranice ohledně sexu na úkor radosti a krásy, pro které byl ustanoven. Jako věc první důležitosti potvrzujeme, že Bůh ve své lásce dal lidstvu sex jako dobrý dar k radosti v manželství.

Genesis 2:24-25; Žalm 136:1; Píseň písní; Sofonjáš 3:17; 1. Timoteovi 4:4-5; Jakub 1:17; 1. Jana 4:8.

a Jehož vůle ohledně sexuální integrity je v Písmu svatém jasně zjevena.

Na texty starověkého Blízkého východu se Bible věnuje tématu sexu překvapivě často. Romantika a intimní láska jsou bohatě vyzdvižovány v Písni písní. Mnoho biblických příběhů zdůrazňuje radost a krásu intimního vztahu, stejně jako důsledky jeho zneužití. Starý i Nový zákon předkládají jasnou sexuální etiku, včetně účelu sexu pro jednotu, plození a potěšení v rámci posvátnosti manželství. Sex je mocná síla, která může přinést velké požehnání, ale i velkou zkázu, takže v tomto ohledu musíme dbát Boží moudrosti.

Zatímco kulturní normy se postupem času mění (a někdy i velmi rychle), biblické normy ohledně sexu zůstávají více než 3000 let nezměněny. Některé praktiky, které byly ještě před několika lety v našich společnostech nemyslitelné, jsou dnes nejen tolerovány, ale otevřeně oslavovány. Toto je silné varování, že svou sexuální etiku nesmíme stavět na pohyblivém písku lidských názorů, ale na pevné skále Božího neměnného Slova. Je Boží vůlí, aby všichni lidé žili v rámci sexuální integrity, a Bůh v Písmu svatém jasně zjevil Svá dokonalá měřítka ohledně sexu.

Jozue 1:8; Žalm 119:105; Izajáš 40:8; Matouš 7:24-27; 24:35; Římanům 12:2; 2. Timoteovi 3:16-17; Židům 13:8; Jakub 1,22-25.

ČLÁNEK 2

Věříme, že Bůh stvořil každého člověka ke Svému obrazu jako muže nebo ženu,

Toto základní tvrzení křesťanské teologie má hluboké důsledky v každé oblasti lidského života. To znamená, že každý má svou vlastní důstojnost a hodnotu, bez ohledu na jeho etnický původ, pohlaví, přesvědčení nebo sociální postavení. Znamená to, že všichni lidé mají právo na zacházení s láskou, spravedlností, respektem a soucitem, protože všichni nesou božský obraz a jsou navrženi tak, aby odráželi charakter svého Stvořitele.

Být stvořen k Božímu obrazu navíc znamená být stvořen jako muž nebo žena. Vzájemně se doplňující odlišnosti muže a ženy jsou biologicky navrženy Bohem, odrážejí se ve společnosti a trvale utvářejí identitu člověka.

V našem padlém světě se jen velmi malé procento jedinců rodí s fyzickými těly, jejichž pohlaví se může zdát nejednoznačné. Jejich stav však nepopírá božský obraz v nich ani nepřidává další kategorie do Božího stvořeného řádu. Takoví lidé by neměli být zneužíváni k propagaci nějaké ideologie, ale všichni by s nimi měli zacházet s láskou a ctí.

Genesis 1:27; 2:18-23; 5:2; Žalm 8:4-5; Matouš 19:10-12; Marek 10:6-9; Jakub 3:9-10.

a kdokoli se snaží toto popřít nebo změnit, překrucuje Boží pravý záměr.

Když Bůh dokončil Své dílo stvoření, zahrnující Jeho návrh muže a ženy, prohlásil toto za velmi dobré. Až do dnešních dnů byli lidé schopni rozmnožovat se podle svého druhu pouze díky této Bohem stanovené binární povaze lidstva. Kategorie muže a ženy nelze vymazat, sloučit, zaměnit nebo doplnit, ať už jen v abstraktním smyslu nebo v životě jednotlivce. Takové pokusy slouží jen k překroucení Bohem ustanoveného řádu, ale nijak nemohou změnit chromozomální realitu.

Genesis 1:31; Deuteronomium 22:5; Izajáš 5:20–21; Římanům 1:18-27; Efezským 4:17-24.

ČLÁNEK 3

Věříme, že Bůh dává Své požehnání v intimních vztazích výhradně jen mezi mužem a ženou, v rámci svaté manželské smlouvy,

Manželství není primárně společenská smlouva, ale svatá smlouva schválená samotným Bohem. Podle Božího plánu s lidstvem může být manželství uzavřeno pouze mezi mužem a ženou.

Sňatek manžela s manželkou je jediné sexuální uspořádání, které je otevřeno Božímu požehnání a oslavě. Z Boží milosti se toto požehnání rozšiřuje i na svazky nevěřících partnerů, kteří uzavřou sňatek podle tohoto Božího dobrého plánu.

Příslaví 6:32–33; 18:22; Matouš 5:31-32; 19:4-6; 1. Korintským 7:1-6, 12-14.

životodárné tajemství, které odráží Kristovu lásku k Jeho církvi.

Mezi mnohé důvody, proč Bůh stvořil sex pro manželství a manželství pro sex, patří i to, že tyto dobré dary nejsou samy o sobě cílem, ale jsou prostředkem ke vzniku nového života. Nadto nám manželství ukazuje na Ježíše Krista, milujícího Ženicha, který se vzdal Svého života pro svou nevěstu, církve. Sexuální intimita je ve správném kontextu manželské smlouvy hlubokým, životodárným tajemstvím, které nám zrcadlí Krista a Jeho církve. Jediný způsob k zajištění sexu jako zdroje radosti místo viny, velkorysosti místo sobectví, svobody místo otroctví a intimnosti místo jen nějakého úkonu, je zůstat bezpečně v mezích manželství.

Izajáš 62:5; Ozeáš 2:19-20; 2. Korintským 11:2; Efezským 5:21-33; Zjevení 19:7-8; 21:2.

ČLÁNEK 4

Věříme, že Bůh povolává k plodnosti a množení pouze manžela a manželku,

Nový život je plodem manželství. Prvním Božím přikázáním lidstvu bylo plodit a množit se. Toto nařízení Bůh nikdy neodvolal. Božím dobrým záměrem pro děti je jejich vychování v rodině s matkou a otcem. Avšak ne všechna manželství jsou schopna počít děti ve světě, kde Boží stvoření bylo poskvrněno smrtí a rozkladem. Takové páry v případech neplodnosti podporujeme soucitem, modlitbou a povzbuzením.

Genesis 1:28; 9:1; Žalmy 127:3-5; 128:3-4; Malachiáš 2:15; Římanům 12:15; 1 Timoteovi 2:15.

že život každého je posvátný,

Každý život je cenný, ale nejen to – každý život je posvátný, protože byl stvořen k obrazu Božímu. Pro Boha je důležitý každý život od početí až po přirozenou smrt, a zaslouží si naši ochranu a péči.

Exodus 20:13; Job 33:4; Žalmy 139:13-16; 145:9; Jeremjáš 1:5; Ezechiel 18:32; Matouš 6:26; 10:29-31.

a že děti jsou Bohu vzácné a musí být chráněny před nežádoucí sexualizací.

Bůh má ve svém srdci pro děti zvláštní místo. Zuřivě je chrání, o čemž svědčí silná slova, která Ježíš pronesl proti těm, kteří by ublížili dítěti. Péče o děti zahrnuje jejich fyzické, duchovní a psychické blaho. Vystavování dětí sexuálnímu obsahu, nápadům nebo činům jim způsobuje nevýslovnou újmu. Zbavuje je jejich sexuální nevinosti a ve zranitelném věku je zaplétá do sítě hříchu a hanby. Odsuzujeme společenské tlaky, které děti sexualizují, a zavazujeme se je před takovým poškozením chránit.

Deuteronomium 6:6-7; Žalm 127:3; Přísloví 4:23; 22:6; Matouš 18:6, 10–14; 19:14; Marek 9:36-37; Lukáš 17:1-2; Efezským 6:4.

ČLÁNEK 5

Věříme, že Bůh povolává všechny lidi k radosti v čistém životě,

Jestliže dal Bůh dar sexu k užívání výhradně v rámci posvátnosti manželství, znamená to žít [cudný](#) život a zdržet se jakékoli sexuální aktivity mimo manželství. Toto je výsostné Boží povolání pro všechny lidi, protože všichni nesou Jeho obraz.

Matouš 5:8; 1. Korintským 6:12-17; Koloským 3:5-10; 1. Tesalonickým 4:3–8; 2. Timoteovi 2:22; Titovi 2:11-14.

ať již v cudnosti svobodného stavu

Zůstat svobodný je ušlechtilý, důstojný a počestný cíl. Někteří lidé volí cestu svobodného stavu, aby se mohli plněji věnovat Bohu. Jiní zůstanou svobodní z důvodů, které nemohou ovlivnit, včetně rozvodu nebo vdovství. Přesto je Boží vůlí, aby svobodní nebo již nesezdaní zůstali v celibátu, což je ctnost, kterou nám představil sám Ježíš Kristus.

Izajáš 56:3-5; Matouš 6:33; 19:11-12; 1. Korintským 7:7–9, 32–35, 38; Zjevení 14:4.

nebo ve věrnosti v manželství,

Manželství nepřipouští sexuální uvolněnost nebo zneužívání ze strany kteréhokoli z partnerů. Sex v manželství má sloužit ve prospěch obou partnerů, a manželské lože musí být udržováno v čistotě a neposkvrněnosti. Věrnost v manželství znamená víc než jen zdržet se sexu s jinými partnery; znamená

to láskyplné vyjádření vzájemné úcty a celoživotního závazku, stejně jako nalezení sexuálního naplnění ve svém partnerovi v manželství.

Exodus 20:14; Přísloví 5:15-20; Židům 13:4; 1. Korintským 7:1-5, 10-11.

a že Jeho přikázání jsou dána pro společné dobro.

Boží přikázání jsou vyjádřením Jeho laskavosti. Dal nám svůj mravní zákon nejen ve prospěch jednotlivce, ale pro zdraví, bezpečnost a prosperitu celých společností. Historie je plná příkladů, jak sexuálně úchylné a promiskuitní společnosti znehodnocují muže, ponižují ženy, ohrožují děti a ožebračují všechny. Bohu velmi záleží na sexuální integritě, protože Jeho srdce je nastaveno pro blaho celého lidstva.

Deuteronomium 10:12-13; Žalm 19:7-13; Přísloví 3:1-2; 14:34; Izajáš 48:17-18; Skutky 14:16-17; Římanům 13:8-10; Galatským 6:10; Jakub 1:25.

ČLÁNEK 6

Věříme, že sexuální aktivity nad rámec těchto hranic jsou hříšné

Každá myšlenka, slovo nebo skutek, překračující Boží mravní zákon, včetně oblasti sexu, jsou hříchem, který spadá pod Boží soud.

Leviticus 18:1-30; Matouš 5:27-30; Skutky 15:19-20; 1. Korintským 5:1-13; Galatanům 5:19-21; Zjevení 2:20-23; 21:8.

a zarmucují Boží srdce,

Bůh stvořil lidstvo ke svému obrazu, abychom Ho mohli osobně poznat, oslavovat a navždy se z Něho těšit. Když neposloucháme Boha, zneuctíváme výsadu být nositeli Jeho obrazu, a tím přerušujeme svůj vztah s Ním. Naše hříchy osobně zraňují a urážejí Boha a zarmucují Jeho srdce.

Genesis 6:5-6; Žalm 51:1-4; Izajáš 63:10; Lukáš 19:41-42; Efezským 4:30; Jakub 4:4-5.

zraňují druhé,

Problém lhovosti společenské sexuální etiky je v tom, že staví potřeby, touhy a sklony jednotlivce nade vše ostatní, přičemž jedinou zárukou je jeho souhlas. Ve skutečnosti ale každý hřích má dopad i na ostatní lidi, i když je k němu dán souhlas. To platí zejména u sexuálních hříchů, kde může docházet k nenápadnému či zjevnému zneužívání, a než přijde po nějaké době lítost a hanba, mohou se nepozorovaně šířit nemoci; přičemž samotný souhlas lze vynutit i zneužít. Bůh zná lidské srdce, a proto také stanovil hranice, aby nás chránil i před hříchy druhých.

Přísloví 14:12; Jeremjáš 17:9; Marek 7:20-23; Římanům 1:28-32; Galatským 5:13-15.

a zotročují lidi k modlářství.

Každý hřích je modloslužbou, protože směřuje naši věrnost a uctívání Boha k něčemu jinému. Sex je díky své neodolatelné, až téměř zázračné příjemnosti obzvláště náchylný vůči zneužití, a pokud je vykonáván mimo zamýšleného záměru, odvádí naše srdce daleko od Boha. Sexuální hříchy mohou být vysoce návykové, se schopností zotročit lidi do duchovní temnoty. Ale Bůh může lidi osvobodit od jakékoli závislosti, včetně nechtěných sexuálních tužeb, a to je dobrou zprávou.

Přísloví 5:22; Jan 8:34; Římanům 1:18-27; 6:15-18; Galatským 4:8-9; Efezským 5:3-12; 1. Petra 2:11; 2. Petra 2:19.

ČLÁNEK 7

Věříme, že naše tělo je chrámem Ducha svatého,

V dávných dobách mnozí lidé viděli hmotný svět jako zlo, a jako dobro vnímali pouze duchovní sféru. Dnes máme opačný problém: mnozí vidí v hmotném světě vše, na čem záleží, a duchovní sféra je pro ně neznámá nebo nedůležitá. Ve skutečnosti však jsou hmotný a duchovní svět propojeny, a podle Písma je obojí nesmírně důležité. Sex tedy není jen fyzický akt, ale i duchovní, a může být hybnou silou jak k duchovní zkaženosti, tak i k poctivosti. Bible říká, že naše těla jsou chrámem Ducha svatého. Z tohoto důvodu musíme se sexem zacházet nejen jako s fyzickou aktivitou, ale i jako s posvátným darem a prostředkem k uctění Boha a k růstu ve svatosti.

1. Korintským 6:18-20; 2. Korintským 6:16; Efezským 2:19-22; Římanům 8:9; 12:1-2.

že Kristus nás volá a posiluje k pokání ze všech hříchů, včetně sexuálních,

Pokání bylo v životě a službě Ježíše ústředním poselstvím. O Jeho příkazu činit pokání z hříchu se nedalo vyjednávat. Sexuální hřích není zvláštní třídou hříchu; je to prostě podmnožina veškerého hříchu, který Kristus jednou provždy porazil svou smrtí a vzkříšením. Tím, že činíme pokání z našich hříchů a vkládáme svou víru v Kristovo dokonalé dílo, jsme obdrželi Jím získané spasení.

Kristova přikázání jsou zároveň také uskutečnitelná. Sílu činit pokání ze svých hříchů a chodit v novotě života nám dává sám Ježíš skrze Ducha svatého.

Marek 1:15; Lukáš 5:32; Římanům 2:4; 8:1-2; Efezským 2:10; 4:22-24; Židům 12:1-3; 1. Petr 1:14-16; 1. Jana 1:5-9.

že ve Svém milosrdenství hojně odpouští a obnovuje,

Ježíš Kristus přišel hledat a spasit ztracené. Jeho milosrdenství není omezeno našimi nedostatky, ale je bezednou studnicí Boží lásky. Skrze Kristovu oběť na kříži je každému v to věřícímu uděleno plné odpuštění, obnovený vztah s Bohem a věčný život. Ježíš nabízí naději a uzdravení každému, kdo se k Němu obrátí s kajícím srdcem. Jeho spása nás nejen očišťuje od našich minulých hříchů, ale proměňuje nás k tomu, abychom Jemu oddáni žili nový život ve svatosti.

Žalm 103:8-12; Izajáš 1:18; Micheáš 7:18-19; Lukáš 19:10, Jan 3:16-17; 8:2-11; Římanům 5:20-21; 1. Korintským 6:9-11; Efezským 2:1-10; Filipským 1:6; Titovi 3:5; Židům 4:16.

a že životem v sexuální integritě oslavujeme Boha

Existuje mnoho dobrých důvodů k sexuálně integrovanému životu, ať už pro naši vlastní duševní pohodu, k pěstování zdravých vztahů, přispívání k bezpečné a velmi důvěryhodné společnosti, být příkladem v respektu k ostatním, k procvičování sebekázně nebo se jen vyhýbat Božímu soudu. Ale tím hlavním důvodem pro sexuálně integrovaný život je vzdávat Bohu slávu, kterou si zaslouží. Bůh nás stvořil ke své slávě. Náš nejhlubší smysl života nacházíme při oslavě Boha v každé oblasti našeho života.

Matouš 5:16; Římanům 6:11-14; 12:1-2; 1. Korintským 6:18-20; 10:31; Koloským 3:17; 1. Petra 2:9.

a pokorně přijímáme Jeho moudrý a láskyplný plán pro lidský život.

V západních společnostech byly sexuálnímu hříchu otevřeny dveře dokořán díky hnutí zaměřenému na lidskou pýchu. Správnou křesťanskou odpovědí na pýchu je pokora – pokorné přijetí dokonalého Božího plánu pro lidský život a sexuální integritu.

V úvodní části australské ústavy jsou Australané popsáni jako lid, který se v pokoře spoléhá na požehnání Všemohoucího Boha. Toto krédo se zrodilo v národě, jehož zakladatelé chápali zásadu Božího žehnání pokorným v srdci a jejich pozvedání. Nabízíme toto vyznání k potvrzení věřícími v každém národě světa, k přijetí požehnání Všemohoucího Boha.

Příslaví 3:5-6; Izajáš 64:8; Micheáš 6:8; Matouš 28:18-20; 2. Tesalonickým 1:8; Jakub 4:6-10; 1. Petra 4:17; 5:6; 1. Jana 2:3-6.